

Franckesche Stiftungen zu Halle

**Prorector Academiae Fridericianae Joannes Sperlette,
Consiliarius Regius, Philosophiae Moralis Ac Civilis P.P.O.
Nec Non Coloniae Gall. Director, Una cum ...**

Sperlette, Johann

Halae Magdeburgicae, [1715?]

VD18 12385581

Abschnitt

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-196139

COMMUNIO SPIRITUS SANCTI

cum vobis omnibus ! 2. Cor. XIII, 13.

N furias vetitumque ruit communio
gentis
Humanæ, postquam penitus collapsa
reliquit
Naturam nostram divinæ lucis imago.

(a)

Fas nobis, sacrata DEO præsentia Festa
Pandere. fas, monstrare palam, quòd Gratia CHRISTI,
Et PATRIS Cœlestis Amor, communia SANCTI
FLAMINIS intra animos instaurent vincula flammis;
Non, quas ignipotens norit Vulcanus, & astra
Aut Phœbi, aut Lunæ; nec, qualibus aurea fulgent,
Innumeris numeris quæ cætera spargit Olympus:

A 2

Sed

(a) Gen. VI, 3. Rom. VIII, 3. 7.

Sed, quas, supra orbem cœlorum quoslibet, ora
 Numinis Æterni effundunt, mittuntque deorsum
 In fraudis vacuas mentes, avidasque salutis. (b)
 Fas, aperire polum, junctisque intrare catervis! (c)
 Tu modò promissis maneat, præclara Juventus;
 Flos, patriis debens magna omnia, spesque parentum!
 Adsis ô patuli subsidens poplite cordis, (d)
 Illabente DEO; ne sis ignara viarum,
 Alma quibus cœli ac terræ concordia in unum,
 Atque hominum inter se, rursus coalescere possit.
 Justitia ante thronum tota implacabilis æstu
 Æterno ardebat, sua quum totidem arma videret,
 Corporis atque animæ quot membra crearet Adamo
 Omnipotens, (e) direpta fore infelicibus ausis
 Dilabentis Evæ, & pellacis fraude Draconis. (f)
 Ergò abijt in vanum rerum spes tanta mearum?
 Inquit: & ô Mundi, pergit, Sanctissime Judex, (g)
 Ne mea dicta neges justas dimittere in aures!
 Tu mihi telluris lato, quem condis, in orbe
 Imperium sine fine dabas, cui Spiritus esset
 Mentem unam ille Tuus millena per agmina ubivis
 Conciliaturus. Quid nunc prædicere Fata,
 Audio? lapsurum Terræ Caput, atque veneni

La-

(b) Eph. IV, 8. 10. (c) Hebr. XII, 22, 23. (d) Orat. Man. v. 11.
 Eph. III, 14. (e) Rom. VI, 13. (f) Gen. III, 13. 2. Cor. XI, 3.
 (g) Gen. XLIX, 25.

Labe infecturum miseros per secla nepotes.
His ego quid statuum poenæ? quid? Crimine ab uno
Crimina per populos manabunt: dira scelestos
Foedera turpabunt vitiis majoribus omni
Tempore, diluvium quibus haud obstabit alendis.
Tunc equidem haud potero, quin omnem effundar in
iram,

Suppliciis delicta premens, vitamque probrosam
Flagitiis punire novis adducar, & umbras
Mergere in extremas Nemefin spernentia corda,
Per pice torrentes flammæ, per fulmina juro,
Quæ tua dextra memor, tanquam mea spicula, vibrat.

Vix hæc ediderat, terras, *Astræa*, sinistris
Prospectans oculis; (h) illi cum Gratia CHRISTI
Obvia se opposuit, dextram stipare Tonantis
Semper amans, nitidoque benigna hæc prodidit ore.
Parce tuis, dilecta Soror! jam parce querelis:
Quippe suo nutu miserans Pater ipse paterno
Me jubet effari, te mœsta ea quando remordet
Cura, tuas leges quanto certamine Gnatus (i)
Vindicet æternus, morbos in carnis iturus,
Sanguine qui sancto culpam fuso expiet omnem.

Quem medium impediens sermonem, ac plurapa-
rantem

A 3

Ad-

(h) Ps. LXXXV, 12. Proverb. I, 24. Rom. I, 28. (i) Ps. XL,
8. &c. Matth. V, 17.

Addere, sic fervor *Themidos* suspendit acutus,
Sic bene, sic vitâ redimi bene posse ruinam,
Ipse suæ cenlet virtutis conscius Hæres,
Atque iram, fateor, merito unius Hujus ademtam
Sat fore: sed superest nimia, heu! jactura superni
Ingenii, ut nolint lapsi ad sua pacta reverti,
Amplecti vero igne DEUM, seseque vicissim.

Qualibus accensam dictis mulcere Sororem
Aggreditur Charis, hæc addens. Non, non opus illis
Fulguribus, Germana, tuis. Si sponte fateris,
Extingui æternam posse iram solius AGNI
Sanguine; quid dubitas, plenum bonitate PAREN-
TEM

Spirituum dona, & radios cœlestis amoris
Reddere velle, suo renovato fœdere, proli
Terrestri; quum nec pia dextra pepercerit Uni, (k)
Auctori rerum, NATO? Hunc si miserit antè,
Mittetur pariter mox & PARACLETUS: & amplam
Hic Superum portam bipatentem ostendet, egenos
Muneribus largis visens, desuetaque votis
Pectora ad officium revocans rorantibus auris. (l)
Tunc quoque mitescent tua sensa, dolore minisque
Sepositis; mecum & referes justissima lætans
Consilia in melius: mecum & pacata fovebis

Ter-

(k) Rom. VIII, 32. (l) Joh. XV, 26. XVI, 7.

Terrigenas, rerum dominos, gentemque redemptam.
 Namque, etsi in vita mortali haud omne venenum
 Criminis aufertur, ne non victoria palmam
 Virtutis donet pulchro certamine functis: (m)
 Spiritus ipse tamen, ritu venientis ab axe
 Numinis, in sanctis tua sceptrā tuebitur altè,
 Se quando obtulerit sanctissima victima victrix,
 Ille orbem ingratum sic detestabilis artis
 Arguet, adversus Christum quòd sæviat atræ
 Invidiæ stimulis, Fidei evertentibus arcem; (n)
 Ut tua jura simul quavis ex parte docendo
 Restituat. Monstrabit enim, qua forte Redemptor,
 Nomine *justitiæ* tecum qui pollet, (o) ab astris
 Emissus, properet moriendo excedere terris
 Atque suos vultus oculis subducere iniquis,
 Festinante, Patrem, fato, patriamque revisens: (p)
 Quò partim expurget delicta, fugæque relinquat
 Tam formidandum specimen; suaque optima partim
 Exempla ostendens, implendis desuper aptas
 Sufficiat mittens vires. monstrabit & idem,
 Judicium quantum exierit de Principe Mundi. (q)
 Nempe, vias normæ si non plenissima Adami
 Prima per observent iterum vestigia mentes;
 Nec subitò videas, populorum singula tecta

Spiri-

(m) 1. Joh. V, 4. 5. Apoc. II, 17. 26. III, 5. II, 21. XII, 11. (n) Joh.
 XVI, 8, 9. (o) Jerem. XXIII, 6. (p) ibid. v. 10. (q) ib. v. 11.

Spiritui atque jugo Christi fera subdere colla;
 Nec, post æva quidem sat multa, agnoscere gentem
 Semiticam, quibus, ah! plagis Regem, & sua regna,
 Demens, Jäpeti in prolem ferosque minores,
 Transtulerit: (r) quoniam procedent longius iræ: (s)
 At, tibi, gaudebis, tota in tellure jugatos
 Ire greges, atque hos, JESU exorante, renasci,
 Luminibus quos cana meis Sapientia, luces
 Temporis ante omnes, prævidit; at æmula cœli
 Pignora eos cernes, spirent qui gaudia sancta,
 Deliciasque alias nullas, quam ex fonte fluentes
 Illimi, norint: at, qui commune salutis
 Præsidium spernent, proprium his commune, jubebis,
 Esse suum exitium. Stat solvi nescius ordo (t)
 Fatorum: decet, hoc durante, resurgere CHRISTI
 Imperia, atque eadem tua; sint immota, necesse est,
 Fulcra tribunalis vestri, quemcunque volentes
 Naribus inde trahant, vitæ vel mortis, odorem. (u)
 Gratia Justitiam postquam deliniit istis
 Vocibus, en! præsto est conjunctis utraque pennis
 Ante Patris solium. Misericordia prædicat illa
 Viscera, & æternos cantat Genitoris amores: (x)
 Hæc petit, ipsorum plenis ut gustibus ægri

Mor-

(r) Gen. IX, 27. Matth. XXIII, 43. (s) Hof. III, 4. Matth. XXIII,
 38. Luc. XXI, 24. Rom. X, 19, 20, 21. XI, 25, 26. (t) Joh. X, 35.
 (u) 2. Cor. II, 15. (x) Luc. I, 78. Rom. XV, 9.

Mortales intra præcordia & ora rigentur, (y)
Atque inflammentur mitis dulcedine Christi
Insolitâ; haud dubitans, quin hæc incendia, & undæ,
Robore quæque suo, quicquid virtutibus obstat,
Unius ex merito superare, ac jungere corda
Nectareo valeant divini semine roris. (z)

Vos igitur, DEUS inde inquit, quas cominus æquè
Diligo, mittetis sub tanta oracula terras.
Prima, *Dice!* invades Babylonis culmina justis
Vindiciis, linguas confundes eminus arte
Cum variâ, ut nequeant mala consummare Gigantes: (a)
Scilicet, ut populos in tot discrimina scindas, (b)
E quibus advertant, quàm tristia damna parentes
Omnibus attulerint, amisso munere diæ
Indolis. hanc etenim si non mens læva dedisset
Præcipitem, inter eos persisteret unio sancta.
Sed, *Charis!* extremis tandem tu missa diebus
Per linguas totidem, mea quæ promissa paterna
Filius acquireret culpis poenisque remotis,
Portabis foetos opibus cœlestibus imbres. (c)
Hinc derivabis pacem, quæ profluet, aucta
Fluminis in morem, per cunctas didita gentes:
Lætâque communes nostri spiraminis haustus
Mentibus humanis referes, pariesque fideli
B Cui-

(y) Matth. III, 15. V, 6, 20. VI, 33. XI, 25. - 30. (z) Eph. III, 16. -
29. (a) Gen. XI, 8. (b) Eccl. VII, 30. (c) Act. II, 8. (d) Esa.
LVII, 19. LXVI, 12. Eph. II, 17.

Cuique voluptatem, qualem mihi Numine in uno
Cum Gnato æterno Sanctus dat Spiritus idem. (e)
Tum recreata, *Dice!* exsurges, stabiliq[ue] triumpho
Exsultans, tua jura vigere videbis ubique;
Sive ignem accendant, placidis quo membra Sionis
Mutua se pascant alimentis; sive relinquant
Pectora sub Stygio, qui me justum exhibet, igne. (f)
Hæc ubi dicta, ingens applausit Concio Cœli.

Quare agite, *o Crues!* huc qui venistis ab oris
Diversis, vestræ bona summa aptate saluti
Maturo Fidei studio. Celebrare quotannis
Sacra isthæc; opus est, quo non præsentius ullum,
Si quis amat vitiis purgari, amplexus JESU
Unam aram, & meliora DEUM jacet omnia poscens,
Auxilium venit: arcet enim mala singula, ab imo
Viribus acta novis, Christi dum ac Patris amores
Perfusas venas divinis dotibus implent.
Divisi auspiciis animi: sua quemque Cupido
In diversa trahit. Solum una est gratia Christi
Et Patris, igniculus, quo tanquam glutine firmo
Inter se coeunt, quos Aura Utriusque serena
Sordibus è pravis pura ad consortia veri
Evehit. (g) Horum etiam duo si modò, trêsv[e] precantes,
Conspirent Christi sub nomine; quicquid ab ipsis
Quaratur, fieri, DOMINI sententia spondet. (h)

Tan-

(e) Luc. II, 14. Rom. XIV, 17, 18. (f) Joh. III, 37. (g) Act. II,
47. (h) Matth. XIX, 19, 20.

Tanta est curâ DEO, commercia sancta fovere!
 Jam verò, quàm grata DEO violentia fratrum
 Ista *Biaſtarum* (i) fuerit, quando agmine factò (k)
 Complures idem ardor agit, nova poſcere JOVAM
 Corda ſibi, atque faces, quibus expugnantur adactis
 Regna beata poli! cùm, carne & ſanguine victis,
 Mente preces ſurgunt ſolidâ, ac ſuſpiria pulſant
 Pectore & ore uno lætantia ſidera! ut illo
 Æternum vernante die, qui ex æthere miſit
 Igniferas linguas, & *quingageſimus* audit. (l)
 Hæc lux, hæc docuit, quæ ſit communio vera:
Quæ res & jungat, junctos & ſervet amicos
 Cœlorum; haud quenquam fallens, ut cætera vana
 Obſequia. Omne bonum ſpecie quadam allicit omnes:
 Nectit amatores inter ſe, pabula præbens
 Talia, quæ guſtans alios ſimul aggregat unâ. (m)
 Quo Natura modo, ſplendoris ſemine parvo,
 Si capit humanos ſenſus; lux indita Verbo
 Quas flammâs dederit vobis, quæ robora Veri
 Nutrierit veſtrûm in medio! quâ compede ſanctâ
 Virtutum omnigenûm, fortunarumque coronis
 Quàm

(i) Matth. XI, 12. (k) Tertullianus Apologet. cap. XXXIX.
 Coimus in cœtum & congregationem, ut ad Deum quaſi manu
 factâ precationibus ambiamus orantes. Hæc vis Deo grata eſt.
 (l) Act II, 1. (m) Auguſtinus de Doctr. Chriſt. l. I. c. XXIX.
 & in Pſalmum LXXII.

Quàm pulchris, vestra orsa Fides divina beârit,
 Vosque Deo, atque Deum vobis devinxerit alma! (n)
 Vos modò nunc vestras animas errore profano
 Exuite, & totis jam spiramenta JEHOVÆ
 Cordibus imbibite! Heus, quantis pia questibus ipsa
 Justitia erumpit super his, qui vincula Mundi
 Impia sectari, seque illaqueare pudendis
 Infidiis Satanæ malunt, quàm præmia JESU
 Infinita sequi! Vadant, quò æterna nefandam
 Colluviem ira finit! (o) Vos autem ad gaudia summa
 Spiritus adducet Sanctus, si sancta placebunt
 Concilia, atque illis jam tum vos sponte dicatis. (p)

(n) Joh. XVII, 21. (o) Esa. LXVI, 24. 2. Thessal. I, 6, 8, 9. (p)
 ibid. v. 3, - 12. Hebr. X, 24, 25.

F I N I S.

